

Kjære venn av Aksjon for Håp

18. mars 2019

Konvertittfamilien Hekmatara

Denne månedshilsen er skrevet i byen Kusadasi i Tyrkia. Min kone og jeg hadde satt av noen dager for å støtte opp om familien. De har gått gjennom store prøvelser over lang tid, og det begynner virkelig å røyne på for dem nå. De klarer seg rimelig greit materielt sett på grunn av alle i nettverket i Norge, med gode hjerter, som støtter dem. Men de lever jo ikke et normalt liv. Alt er komplisert og vanskelig ettersom de er flyktninger uten rettigheter. Likevel står de på for å hjelpe andre. Den psykiske belastningen for familien er nå påtagelig, særlig for barna. Problematikken har mange sider, som frambringer mye smerte og mange tårer. Lengselen etter full frihet og normale forhold, hvor framtiden kan planlegges, er stor. Jeg føler at noe snart må skje. Vi står på, og roper til Gud og speider etter løsninger

Familien er veldig takknemlig for all støtte og forbønn fra Norge. Men de trenger stadig mer hjelp, for prisstigningen i Tyrkia er formidabel for tiden.

Negin Hekmatara

Kort forenklet faktaopplysning

Familien Hekmatara, som består av Amin, Zahra, Negin (19) og Ramtin (14), har nå oppholdt seg i Tyrkia i 5 år. De var godt integrert i Norge etter å ha oppholdt seg i landet i 4,5 år som asylsøkere, og var sterkt engasjert i det kristne miljøet i Farsund. Plutselig, uten forvarsel, stormet 5-6 polititjenestemenn den lille leiligheten mens de sov. På en brutal måte ble de kastet ut av landet og rett i armene på iransk politi og etterretning, som sto klar med arrestordre på Amin. I et gunstig øyeblikk greide han å rømme fra politiet, og kom seg til Tyrkia. Resten av familien søkte opp sin familie i Teheran, men ble mishandlet og truet med politi fordi de var blitt kristne. Dette førte til at de måtte «gå under jorden» og oppholde seg i et fuktig kjellerrom med rotter og kakkelakker. Ramtin ble syk og begynte å miste håret. Etter hvert greide også de å komme seg til Tyrkia ved hjelp av smuglere. Denne flukten var dramatisk og farlig. Blant annet lå de på hjulakslinger under trailere. Til tross for at FN har vedtatt at familien har krav på beskyttelse, og ikke kan sendes til Iran, står norske myndigheter steilt på at det var rett å sende dem til Iran.

Neste måned drar vi til Ungarn for å ha en stor konferanse blant sigøyerne, samt møter forskjellige steder. Hjertelig takk til deg som støtter og ber for våre forskjellige prosjekter! Hilsen Jan Hoholm

Månedshilsen fra: